

The Golden Future #18 vraag 1 en 2
20 mei 1987 PM in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag1

Geliefde Osho,

Zou u alstublieft iets willen zeggen over de relatie tussen loslaten en getuige zijn?

Prem Vijen, loslaten is de atmosfeer waarin getuige zijn bloeit. Het zijn bijna twee kanten van dezelfde ervaring – ze zijn niet verschillend. Je kunt het loslaten niet hebben zonder getuige te zijn, noch kun je een getuige zijn zonder in een toestand van loslaten te zijn. Loslaten betekent eenvoudig totale ontspanning: geen spanning, geen gedachte, geen verlangen – mind is niet in beweging, nergens naar op weg, functioneert gewoon niet. Mind in stilte geeft de grootste ervaring van leven, het ontstaan van een nieuw verschijnsel – getuige zijn. We leven allemaal en we zijn ook allemaal een beetje bewust; anders zou leven onmogelijk zijn. Maar ons bewustzijn is erg oppervlakkig, enkel aan de oppervlakte – of misschien zelfs dat niet eens.

Getuige zijn is net zo diep als jij bent, als het bestaan is. Het is het diepste punt in het bestaan waar je eenvoudig gadeslaat wat er valt gade te slaan: een enorme stilte, een grote vreugde, een mooi bestaan dat je omgeeft, en een intense extase – een lied zonder woorden en een dans zonder beweging. Getuige zijn is de ultieme ervaring van religie. Alleen zij die het meemaken hebben werkelijk geleefd; anderen hebben slechts gevegeteerd.

Nancy en Ronald Reagan gingen uit eten in een sterrenrestaurant, en na hen naar de beste tafel gebracht te hebben gaf de ober hen de menu's. Hij kwam terug om hun bestelling op te nemen en Nancy gaf het als eerste. "Als aperitief zal ik een droge martini nemen, en als voorgerecht zal ik de Hawaïaanse kreeftensalade nemen" zei ze. "Dan als visgerecht neem ik de regenboogforel, en als hoofdgerecht zal ik de biefstuk nemen."

"En wat voor de groente?" vroeg de ober. En met slechts een paar seconden aarzeling, antwoordde zij, "Oh hij neemt hetzelfde."

Maar het is waar wat de meeste mensen in de wereld betreft – het zijn planten. Ze hebben niets gekend waardoor ze kunnen beweren dat ze meer dan planten zijn. De hele poging om je bewustzijn te verhogen is om jouw plantaardig bestaan te transcenderen. Loslaten is om de juiste grond te creëren, en getuige zijn, gadeslaan, alert zijn, dat zijn de zaden. Je moet enkel de juiste grond zijn voor het juiste zaad, en de lotussen zullen zeker in je wezen gaan groeien.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Wat betekent het gezegde "Het bestaan draagt zorg"?

Nirada, we maken deel uit van het bestaan, we zijn er niet van gescheiden. Zelfs als we gescheiden willen zijn, kan dat niet. Ons leven is deel van het samen zijn met het bestaan. En hoe meer je samen bent met het bestaan des te meer leef je. Vandaar dat ik voortdurend benadruk om totaal te leven, intens te leven, want hoe intenser jouw leven is des te meer ben je in contact met het bestaan. Je bent eruit geboren; elk moment word je vernieuwd, verjongd, door elk van jouw ademhalingen herrijst je, door elke hartslag – het bestaan draagt

zorg voor je. Maar we zijn ons niet bewust van ons eigen zijn, we zijn ons niet bewust van onze eigen ademhaling.

Gautama Boeddha gaf de wereld een enorme eenvoudige, maar ontzaglijk waardevolle meditatie – vipassana. Het woord vipassana betekent eenvoudig het gadeslaan van je ademhaling – het binnenkomen van de adem, en het uitgaan van de adem. Mensen vroegen vaak aan Boeddha, “Wat zal er hierdoor gebeuren?” Hij was geen theoreticus. Hij zei hen dan, “Doe het gewoon en kijk. Experimenteer en zeg me daarna wat er gebeurt. Vraag het niet aan mij.”

Als je gewoon begint jouw ademhaling te observeren, begin je iets groots te zien – dat je door je adem voortdurend verbonden bent met het bestaan – onafgebroken – er bestaat geen vrije dag. Of je nu wakker bent of slaapt, het bestaan gaat door met leven aan je te schenken, en alles wat dood is op te ruimen.

Kooldioxide is dood, en als het zich in je verzamelt, zul je doodgaan. Zuurstof is leven, en je hebt voortdurend nodig dat het kooldioxide wordt vervangen door frisse zuurstof. Wie zorgt daarvoor? Zeker is dat jij dat niet bent! Als jij ervoor moest zorgen, zou je lang geleden al dood geweest zijn; je zou niet hier geweest zijn om dit te vragen. Je zou soms vergeten te ademen, of soms zou het hart vergeten te kloppen, soms zou het bloed vergeten om in je rond te gaan – alles zou verkeerd kunnen gaan. Er zijn duizend en een dingen in je die verkeerd kunnen gaan. Maar ze functioneren allemaal in intense harmonie. Is deze harmonie afhankelijk van jou?

Dus als ik zeg, “Het bestaan draagt zorg,” dan spreek ik niet filosofisch. Filosofie is grotendeels nonsens. Ik spreek gewoon over een daadwerkelijk feit. En als je bewustzijn er alert voor wordt, creëert dit een groot vertrouwen in je. Dat ik tegen je zeg, “het bestaan zorgt voor je,” is om een bewustzijn op te roepen die de schoonheid van vertrouwen in het bestaan kan brengen.

Ik vraag je niet te geloven in een hypothetische god, en ik vraag je niet om in een messias te geloven, in een redder. Dit zijn allemaal kinderlijke verlangens om een soort vaderfiguur te hebben die voor je kan zorgen. Maar ze zijn allen hypothetisch.

Er is geen redder in de wereld geweest. Het bestaan is zichzelf genoeg.

Ik wil dat je jouw relatie met het bestaan onderzoekt, en uit dit onderzoek komt vertrouwen voort – geen geloof, geen geloofsovertuiging. Vertrouwen heeft een schoonheid omdat het jouw ervaring is. Vertrouwen zal je helpen te ontspannen want het hele bestaan draagt zorg – het is niet nodig om bezorgd en verontrust te zijn. Er is geen reden voor enige bezorgdheid, geen reden voor enig leed, geen reden voor wat de existentialisten angst noemen.

Vertrouwen helpt je te ontspannen, het helpt je los te laten, en het loslaten bereidt de grond voor zodat het getuige zijn kan binnenkomen. Het zijn verwante verschijnselen

Drie grijze moeders, Mevr. Flatjes, Mevr. Korenveld, en mevr. Boom, zitten in hotel Kattenheul op te scheppen over hun kinderen.

“Mijn zoon is arts,” zegt Mevr. Flatjes, “En hij is internist, chirurg en specialist. Hij verdient zoveel geld, hij bezit een appartement op Park Avenue in New York.”

“Dat is mooi,” zegt Mevr. Korenveld. “Mijn zoon is advocaat. Hij doet scheidingen, ongelukken, belastingzaken en verzekeringen. Hij is zo succesvol, hij bezit twee appartementen op Fifth Avenue.”

“Dames,” begint Mevr. Boom, “Jullie moeten allebei wel trots zijn op zulke succesvolle zonen. Mijn jongen, moet ik eerlijk zeggen, is homoseksueel.”

“Dat is een schande,” zegt Mevr. Korenveld. “En wat doet hij voor de kost?”

“Niets,” zegt mevr. Boom. “Hij heeft twee vrienden: de ene is een arts die een appartement heeft op Park Avenue, en de andere is een advocaat die twee appartementen bezit.”

Het bestaan draagt zorg.